

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום והזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ- proof-ראיה-!</p>
מקרא-key:	

בבא בתרא-חזקת הבתים		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
האי מאן דשדא ליפתא בי פילי דארעא דגרי - לא הוי חזקה	רב ירמיה ביראה אמר רב יהודה:											ג
מאי טעמא?												ג
בעידנא דשדא לא הוי שבחא, השתא דקא שבח - ממילא קא שבח.												ג
האי מאן דפשה דיקלא אדעתא דדיקלא - קני, אדעתא דחיותא - לא קני.	שמואל:											ג
ה"ד?												ג
שקל מהאי גיסא ומהאי גיסא - אדעתא דדיקלא, כולא מחד גיסא - אדעתא דחיותא.												ג
האי מאן דזכי זיכיא, אדעתא דארעא - קני, אדעתא דציבי - לא קני.	שמואל:											ג
היכי דמי?												ג
שקל רברבי וזוטרי - אדעתא דארעא, שקל רברבי ושבק זוטרי - אדעתא דציבי.												ג
האי מאן דאתקיל תיקלא, אדעתא דארעא - קני, אדעתא דבי דרי - לא קני.	שמואל:											ג
היכי דמי?												ג
שקל מוליא ושדא בנצא - אדעתא דארעא, מוליא במוליא ונצא בנצא - אדעתא דבי דרי.												ג
האי מאן דפתח מיא בארעא, אדעתא דארעא - קני, אדעתא דכוורי - לא קני.	שמואל:											ג
היכי דמי?												ג
פתח תרי בבי, חד מעייל וחד מפיק - אדעתא דכוורי, חד בבא - אדעתא דארעא.												ג
ההיא איתתא דאכלה דיקלא בתפשיחא - תליסר שנין, אתא ההוא רפיק תותיה פורתא אתא לקמיה דלוי, ואמרי לה קמיה דמר עוקבא, אוקמיה בידיה.	[לוי ואמרי לה מר עוקבא]											ג
אתאי קא צווחא קמיה												ג
מאי אעביד לך, דלא אחזיקת כדמחזקי אינשי.	אמר לה: [לוי ואמרי לה מר עוקבא]											ג
הצר צורה בנכסי הגר - קנה	רב:											ג
דרב לא קני לגנתא דבי רב אלא בצורתא.												ג
שדה המסויימת במצריה - אמר רב הונא אמר רב: כיון שהכיש בה מכוש אחד - קנה כולה	איתמר: [רב הונא אמר רב:]											ג
לא קנה אלא מקום מכושו בלבד.	שמואל:											ג
ושאינה מסויימת במצריה, עד כמה?												ג
כדאזיל תיירא דשורי והדר.	רב פפא:											ג
נכסי עובד כוכבים הרי הן כמדבר, כל המחזיק בהן זכה בהן מ"ט? עובד כוכבים ממי זוי לידיה אסתלק ליה, ישראל לא קני עד דמטי שטרא לידיה, הלכך הרי הן כמדבר, וכל המחזיק בהן זכה בהן.	רב יהודה אמר שמואל:											ג
מי אמר שמואל הכי?	אביי לרב יוסף:											ג
דינא דמלכותא דינא	והאמר שמואל:											ג
ומלכא אמר: לא ליקני ארעא אלא באיגרתא												ג
אנא לא ידענא, עובדא הוה בדורא דרעותא, בישראל דזבן ארעא מעובד כוכבי, ואתא ישראל אחרינא רפיק בה פורתא, אתא לקמיה דרב יהודה, אוקמה בידא דשני.	אמר ליה: [רב יוסף] [רב יהודה]											ג

<p>מימרא-statement קושיא-challenge שאלה-question תירוץ-answer ראיה-proof</p>	<p>חולקים-disputants נקודה מרכזית לסיכום והזרה-central point for summary and review מיבאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment מעשה-story</p>
<p>מקרא-key:</p>	

בבא בתרא-חזקת הבתים		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
דורא דרעותא קאמרת? התם באגי מטמרי הוו, דאינהו גופייהו לא הוו יהבי טסקא למלכא, ומלכא אמר: מאן דיהיב טסקא ליכול ארעא.	א"ל: [אביי]											גה:
רב הונא זבן ארעא מעובד כוכבים, אתא ישראל אחר רפיק בה פורתא	[רב הונא]											גה:
אתא לקמיה דרב נחמן, אוקמה בידיה.	[רב נחמן]											גה:
מאי דעתך? דאמר שמואל: נכסי עובד כוכבים הרי הן כמדבר, וכל המחזיק בהם זכה, ליעבד לי מר כאיך דשמואל	א"ל: [רב הונא]											גה:
לא קנה אלא מקום מכושו בלבד	דאמר שמואל:											גה:
בהאי אנא כשמעתין סבירא לי	א"ל: [רב נחמן]											גה:
כיון שניכש בה מכוש אחד - קנה כולה.	דאמר רב הונא אמר רב:											גה:
ישראל שלקח שדה מעובד כוכבים, ובא ישראל אחר והחזיק בה - אין מוציאם אותה מידו. וכן היה ר' אבין ור' אילעא וכל רבותינו שוין בדבר.	שלח רב הונא בר אבין:											גה:
הני תלת מילי אישתעי לי עוקבן בר נחמיה ריש גלותא משמיה דשמואל:	רבה: [עוקבן בר נחמיה ריש גלותא משמיה דשמואל:]											גה:
דינא דמלכותא דינא												גה:
ואריסותא דפרסאי עד מ' שנין												גה:
והני זהרורי דובין ארעא לטסקא - זבינהו זביני.												גה:
וה"מ לטסקא, אבל לכרגא לא מ"ט? כרגא אקרקה דגברי מנח.	[שמואל]											גה:
אפילו שערי דכדא משתעבדי לכרגא.	רב הונא בריה דרב יהושע:											גה:
א"כ, בטלת ירושת בנו הבכור, דהוה ליה ראוי, ואין הבכור נוטל בראוי כבמוחזק	רב אשי: אמר לי הונא בר נתן, קשי בה אמימר:											גה:
אי הכי, אפילו טסקא נמך אלא מה אית לך למימר? דיהיב טסקא ומית, הכא נמי דיהיב כרגא ומית.	א"ל: [רב אשי]											גה:
שאילתינהו לספרי דרבא, ואמרו לי: הלכתא כרב הונא בריה דרב יהושע.	רב אשי, אמר לי הונא בר נתן:											גה:
ולא היא, התם לאוקומי מילתיה הוא דאמר.	[רב אשי]											גה:
פרדכת מסייע מתא.	רב אשי:											גה:
וה"מ דאצילתיה מתא, אבל אנדיסקי - סיעתא דשמיא היא.												גה:
המצר והחצב מפסיקין בנכסי הגר, אבל לענין פאה וטומאה - לא.	רב אסי א"ר יוחנן:											גה:
אפילו לפאה וטומאה.	כי אתא רבין אמר רבי יוחנן:											גה:
פאה - מאי היא?												גה:
ואלו מפסיקין לפאה: הנחל והשלולית, ודרך הרבים ודרך היחיד, ושביל הרבים ושביל היחיד הקבוע בין בימות החמה ובין בימות הגשמים.	דתנן:											גה:
טומאה - מאי היא?												גה:
הנכנס לבקעה בימות הגשמים וטומאה בשדה פלונית, ואמר: הלכתי למקום הלז ואיני יודע אם נכנסתי לאותו מקום ואם לאו - ר"א מטהר	דתנן: [ר"א]											גה:
מטמאין	חכמים:											גה:
שהיה ר"א אומר: ספק ביאה - טהור, ספק מגע טומאה - טמא.	[ר"א]											גה:

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

בבא בתרא-חזקת הבתים		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
אבל לשבת - לא.	[ר"א]	◇	■									
אפילו לענין שבת	רבא:	◇	■									
הוציא חצי גרוגרת לרשות הרבים והניחה, וחזר והוציא חצי גרוגרת אחרת, בהעלם אחד - חייב, בשני העלמות - פטור	דתניא: [ת"ק]	◇	■									
בהעלם אחד ברשות אחת - חייב, בשתי רשויות - פטור.	רבי יוסי:	◇	■									
והוא, שיש חיוב חטאת ביניהם, אבל כרמלית - לא	רבה:	◇	■									
אפילו כרמלית, אבל פיסלא - לא	אביי:	◇	■									
אפי' פיסלא.	רבא:	◇	■									
ואזדא רבא לטעמיה			■									
רשות שבת כרשות גיטין דמי.	דאמר רבא:		■									
אין שם לא מצר ולא חצב, מאי?									^	◇		
כל שנקראת על שמו.	פירש רבי מרינוס משמו: [ר' יוחנן]								!	◇		
היכי דמי?									^			
דקרו ליה בי גרוגתא דפלניא.	רב פפא:								!	◇		
חצובא מפסיק בנכסי הגר.	יתיב רב אחא בר עויא קמיה דר' אסי, ויתיב וקאמר משמיה דר' אסי בר חנינא:											■
מאי חצובא?									^	◇		
שבו תיחם יהושע לישראל את הארץ.	רב יהודה אמר רב:								!	◇		
לא מנה יהושע אלא עיירות העומדות על הגבולין.	רב יהודה אמר רב:								■	◇		
כל שהראהו הקב"ה למשה - חייב במעשר.	רב יהודה אמר שמואל:								■	◇		
לאפוקי מאי?									⚡			
לאפוקי קיני, קניזי, וקדמוני.									!	◇		
נפתוחא, ערבאה, ושלמאה	תניא, רבי מאיר:	◇	!									
הר שעיר, עמון, ומואב	רבי יהודה:	◇	!									
ערדיסקיס, אסיא, ואספמיא.	רבי שמעון:	◇	!									
היו שנים מעדיין אותו שאכלה שלש שנים, ונמצאו זוממים - משלמין לו את הכל.												■
שנים בראשונה, שנים בשניה, ושנים בשלישית - משלמין ביניהם.												■
שלשה אחים ואחד מצטרף עמהם - הרי אלו שלש עדיות, והן עדות אחת להזמה.												■
מתני' דלא כרבי עקיבא												■
כשהלך אבא חלפתא אצל רבי יוחנן בן נורי ללמוד תורה, ואמרי לה: ר' יוחנן בן נורי אצל אבא חלפתא ללמוד תורה, אמר לו: הרי שאכלה שנה ראשונה בפני שנים, שניה בפני שנים, שלישית בפני שנים, מהו?	דתניא-ר' יוסי:								^	○	■	

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום והזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ¿ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

בבא בתרא-חזקת הבתים		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
הרי זו חזקה	אמר לו: [אבא חלפתא/ רבי יוחנן בן גורין]											■
אף אני אומר כן, אלא שר"ע חולק בדבר זה	אמר לו: [אבא חלפתא/ רבי יוחנן בן גורין]	◆										■
שהיה ר"ע אומר: (דברים י"ט) דבר - ולא חצי דבר.	[ר"ע]	◆										◊
ורבנן האי דבר - ולא חצי דבר מאי עבדי ליה?												¿
אילמא למעוטי אחד אומר אחת בגבה ואחד אומר אחת בכריסה												!
האי חצי דבר וחצי עדות היא												¿
אלא למעוטי שנים אומרים אחת בגבה ושנים אומרים אחת בכריסה.	[רבנן]											!
אחד אומר אכלה חטים, ואחד אומר אכלה שעורים - הרי זו חזקה.	רב יהודה:											■
אלא מעתה, אחד אומר אכלה ראשונה שלישיית וחמישית, ואחד אומר אכלה שניה רביעית וששית, הכי נמי דהויא חזקה	מתקיף לה ר"נ:											¿
הכי השתא, התם בשתא דקא מסהיד מר לא קא מסהיד מר, הכא תרוייהו בחדא שתא קא מסהדי, מאי איכא למימר? בין חיטי לשערי לאו אדעתיהו דאינשי.	א"ל רב יהודה:											!
שלשה אחין ואחד מצטרף עמהן - הרי אלו שלש עדות, והן עדות אחת להזמה.												■
ההוא שטרא דהוה חתימי עליה בי תרי, שכיב חד מינייהו, אתא אחוה דהאי דקאי וחד אחרינא לאסהודי אחתימת ידיה דאיך												◊
סבר רבינא למימר: היינו מתני' ג' אחין ואחד מצטרף עמהן	[רבינא]											■
מי דמי? התם לא נפיק נכי ריבעא דמונא אפומא דאחי, הכא נפיק נכי ריבעא דמונא אפומא דאחי.	אמר ליה רב אשי:											¿
אלו דברים שיש להן חזקה, ואלו דברים שאין להן חזקה:												■
היה מעמיד בהמה בחצר, תנור, ריחים וכיריים, ומגדל תרנגולים, ונותן זבלו בחצר - אינה חזקה												■
אבל עשה מחיצה לבהמתו גבוה עשרה טפחים, וכן לתנור וכן לכיריים וכן לריחים												■
הכניס תרנגולין לתוך הבית												■
ועשה מקום לזבלו עמוק שלשה או גבוה שלשה - הרי זו חזקה.												■
מאי שנא רישא ומאי שנא סיפא?												◊
כל שאילו בנכסי הגר קנה - בנכסי חבירו קנה, כל שאילו בנכסי הגר לא קנה - בנכסי חבירו לא קנה.	עולא:											!
וכללא הוא? והרי ניר, דבנכסי הגר קנה, בנכסי חבירו לא קנה	מתקיף לה רב ששת:											¿
והרי אכילת פירות, דבנכסי חבירו קנה, בנכסי הגר לא קנה												¿
הכא בחצר השותפין עסקינן, דבהעמדה כדי לא קפדי, אמחיצה קפדי.	אלא אמר רב נחמן אמר רבה בר אבוב:											!
ובהעמדה כדי לא קפדי?												¿
השותפין שנדרו הנאה זה מזה - אסורין ליכנס לחצר	והא תנן:											¿
הכא ברחבה של אחורי בתים עסקינן, דבהעמדה כדי לא קפדי, ואמחיצה קפדי.	אלא אמר רב נחמן אמר רבה בר אבוב:											!
אידי ואידי בחצר השותפין, ואיכא דקפדי ואיכא דלא קפדי, גבי איסורא לחומרא.	רב פפא:											!
לעולם לא קפדי, והא מני? ר' אליעזר היא	רבינא:											!

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום והזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ- proof-ראיה-</p>
מקרא-key:	

בבא בתרא-חזקת הבתים		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
אפילו ויתור אסור במזדר הנאה.	דתניא, ר' אליעזר:											!
בכל שותפין מעכבין זה את זה, חוץ מן הכביסה, שאין דרכן של בנות ישראל להתבזות על הכביסה.	ר' יוחנן משום ר' בנאה:											◇
(ישעיהו ל"ג) ועוצם עיניו מראות ברע - א"ר חייא בר אבא: זה שאין מסתכל בנשים בשעה שעומדות על הכביסה.	[ר' חייא בר אבא:]											◇
היכי דמי?												^
אי דאיכא דרכא אחריתא												!
רשע הוא												ז
אי דליכא דרכא אחריתא												!
אנוס הוא												ז
לעולם דליכא דרכא אחריתא, ואפ"ה מיבעי ליה למינס נפשיה.												!
חלוק של ת"ח כיצד?	בעא מיניה ר' יוחנן מרבי בנאה:											^
כל שאין בשרו נראה מתחתיו.	[רבי בנאה]											!
טלית של ת"ח כיצד?	[בעא מיניה ר' יוחנן מרבי בנאה:]											^
כל שאין חלוקו נראה מתחתיו טפח.	[רבי בנאה]											!
שלחן של ת"ח כיצד?	[בעא מיניה ר' יוחנן מרבי בנאה:]											^
שני שלישי גדיל ושליש גלאי, ועליו קערות וירק, וטבעתו מבחורין.	[רבי בנאה]											!
טבעתו מבפנים	והא תניא:											ז
לא קשיא: הא דאיכא ינוקא, הא דליכא ינוקא.												!
ואי בעית אימא: הא והא דליכא ינוקא, ולא קשיא: הא דאיכא שמעא, הא דליכא שמעא.												!
ואי בעית אימא: הא והא דאיכא שמעא, ולא קשיא: הא ביממא, הא בליליא.												!
ושל עם הארץ דומה למדורה, וקדרות מקיפות אותה.	[רבי בנאה]											■
מטה של תלמידי חכמים כיצד?	[בעא מיניה ר' יוחנן מרבי בנאה:]											^
כל שאין תחתיה אלא סנדלין בימות החמה ומנעלין בימות הגשמים	[רבי בנאה]											!
ושל עם הארץ - דומה לאוצר בלוס.	[רבי בנאה]											■
ר' בנאה הוה קא מציין מערתא	[רבי בנאה]											○
כי מטא למערתא דאברהם, אשכחיה לאליעזר עבד אברהם דקאי קמי בבא.												○
א"ל: מאי קא עביד אברהם?												○
א"ל: גאני בכנפה דשרה וקא מעיינא ליה ברישיה.												○
א"ל, זיל אימא ליה: בנאה קאי אבבא.												○
א"ל: ליעול, מידע ידיע דיצר בהאי עלמא ליכא.												○

disputants-חולקים ♦ **statement-מימרא** ■
 ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- **central point for summary and review**
 < מובאה של פיסקה קודמת- **insertion of an earlier segment**
מעשה-story O **שאלה-question** ^
תירוץ-answer ! **ראיה-proof** ■

מקרא-key:

בבא בתרא-חזקת הבתים		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	כ	כ
ע"ל, ע"ן ונפק.														○
כי מטא למערתא דאדם הראשון, יצתה בת קול ואמרה: נסתכלת בדמות דיוקני, בדיוקני עצמה אל תסתכל.														○ ◇
הא בעינא לציוני מערתא														○
כמדת החיצונה כך מדת הפנימית.														○ ◇
ולמ"ד: שני בתים זו למעלה מזו כמדת עליונה כך מדת התחתונה.														○ ◇
נסתכלתי בשני עקיבוי, ודומים לשני גלגלי חמה	ר' בנאה:													■ ◇
הכל בפני שרה כקוף בפני אדם														■ ◇
שרה בפני חוה - כקוף בפני אדם														■ ◇
חוה בפני אדם - כקוף בפני אדם														■ ◇
אדם בפני שכינה - כקוף בפני אדם.														■ ◇
שופריה דרב כהנא מעין שופריה דרבי אבהו														■ ◇
שופריה דר' אבהו מעין שופריה דיעקב אבינו														■ ◇
שופריה דיעקב אבינו מעין שופריה דאדם הראשון.														■ ◇
ההוא אמגושא דהוה חטיט שכבי														○ ◇
כי מטא אמערתא דרב טובי בר מתנה תפשיה בדיקניה.														○ ◇
אתא אביי, א"ל: במשותא מינד, שבקיה.														○
לשנה אחריתי הדר אתא, תפשיה בדיקניה.														○
אתא אביי, לא שבקיה עד דאייתי מספרא וגזיא לדיקניה.														○ ◇
ההוא דאמר להו: חביתא דעפרא לחד בראי, חביתא דגרמי לחד בראי, חביתא דאודרא לחד בראי														○ ◇
לא הוה ידעי מאי קאמר להו. אתו לקמיה דרבי בנאה														○
אמר להו: אית לכו ארעא?	[רבי בנאה]													○ ◇
אמרו ליה: אין.														○
אית לכו חיותא?														○ ◇
אין.														○
אית לכו בסתרקי?														○ ◇
אין.														○
אי הכי, הכי קאמר לכו.														○
ההוא גברא דשמעה לדביתהו דקא אמרה לברתה: אמאי לא צניעת באיסורא? הך איתא עשרה בני אית לה, ולית לי מאבוך אלא חד.														○ ◇
כי שכיב, אמר להו: כל נכסי לחד ברא														○ ◇

disputants-חולקים ♦ **statement-מימרא** ■
 ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה-**central point for summary and review**
 < מובאה של פיסקה קודמת-**insertion of an earlier segment**
O מעשה-story **question-שאלה** ^ **challenge-קושיא** ◊ **answer-תירוץ** !
proof-ראיה ■ **key-מקרא:**

בבא בתרא-חזקת הבתים		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	כ	כ
לא ידעי להי מינייהו. אתו לקמיה דרבי בנאה														○
אמר להו: זילו חבוטו קברא דאבוכון, עד דקאי ומגלי לכו להי מיניכו שבקא.	[רבי בנאה]													○ ◊
אזלו כולהו, ההוא דבריה הוה לא אזל														○
אמר להו: כולהו נכסי דהאי.														○
אזלו אכלו קורצא בי מלכא, אמרי: איכא גברא חד ביהודאי, דקא מפיק ממונא מאנשי בלא סהדי ובלא מידי אתוהו חבשוהו.														○ ◊
אזלא דביתהו אמרה להו: עבדא חד הוה לי, פסקו לרישיה, ופשטו למשכיה ואכלו בישריה, וקא מלו ביה מיא ומשקו ביה לחברייא, ולא קא יהבי לי דמי ולא אנריה														○ ◊
לא ידעי מאי קא אמרה להו. אמרי: ניתו לחכימא דיהודאי ולימא. קרויהו לר' בנאה														○
אמר להו: זרנוקא אמרה לכו.	[רבי בנאה]													○ ◊
אמרי: הואיל וחכים כולי האי, ליתבי אבבא ונידון דינא.														○
חזא דהוה כתיב באבולא: כל דיין דמתקרי לדין - לא שמייה דיין.														○
אמר להו: אלא מעתה, אתא איניש מעלמא ומזמין ליה לדינא, פסליה?	[רבי בנאה]													○
אלא, כל דיין דמתקרי לדין ומפקין מיניה ממונא בדין - לאו שמייה דיין.	[רבי בנאה]													○ ◊
כתבו הכי, ברם סאבי דיהודאי אמרי: כל דיין דמתקרי לדין ומפקין מיניה ממונא בדין - לאו שמייה דיין.														○
חזא דכתיב: בראש כל מותא אנא דם, בראש כל חיין אנא חמר.														○
אלא מעתה, דנפיל מאיגרא ומית, ודנפיל מדיקלא ומית, דמא קטליה?														○
ותו, מן דדרכיה למימת, משקו ליה חמרא וחי?														○
אלא הכי בעי למכתב: בראש כל מרעין אנא דם, בראש כל אסוון אנא חמר.	[רבי בנאה]													○ ◊
כתבו הכי, ברם סאבי דיהודאי אמרי: בראש כל מרעין אנא דם, בראש כל אסוון אנא חמר														○
באתר דלית חמר - תמן מתבעו סמנין.														○
כתיב אפיתחא דקפוטקיא: אנפק, אנבג, אנטל.														○ ◊
ואיזהו אנטל?														^
זהו רביעית של תורה.														! ◊
המרוב - אין לו חזקה, ויש למקומו חזקה.														■
המזחילה יש לה חזקה.														■
סולם המצרי אין לו חזקה, ולצורי - יש לו חזקה.														■
חלון המצרית אין לה חזקה, ולצורית - יש לה חזקה.														■
איוו היא חלון המצרית? כל שאין ראשו של אדם יכול ליכנס לתוכה	[ת"ק]													◆ ■
אם יש לה מלבן, אף על פי שאין ראשו של אדם יכול ליכנס לתוכה - הרי זו חזקה.	רבי יהודה:													◆ ■

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום והזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ- proof-ראיה-</p>
מקרא-key:	

בבא בתרא-חזקת הבתים		Talmud Navigator									
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
מאי המרוב אין לו חזקה ויש למקומו חזקה?											ג
הכי קאמר: המרוב אין לו חזקה - מרוח אחת, ויש למקומו חזקה - משתי רוחות.	רב יהודה אמר שמואל:									!	ג
המרוב אין לו חזקה - שאם היה ארוך מקצרו, ויש למקומו חזקה - שאם בא לעוקרו אינו עוקרו.	רבי חנינא:									!	ג
המרוב אין לו חזקה - שאם רוצה לבנות תחתיו בונה, ויש למקומו חזקה - שאם בא לעוקרו אינו עוקרו.	רב ירמיה בר אבא:									!	ג
המזחילה יש לה חזקה	תנן:									■	ג
בשלמא למאן דאמר הנך תרתי - שפיר, אלא למאן דאמר שאם רצה לבנות תחתיו בונה, מאי נפקא ליה מינה?										?	ג
הכא במזחילה של בנין עסקינן, דאמר ליה: לא ניחא לי דתיתרע אשיתאי.										!	ג
צינור המקלח מים לחצר חברו, ובא בעל הגג לסותמו - בעל החצר מעכב עליו, דאמר ליה: כי היכי דאת קנית לך חצר דידי למשדא ביה מיא, לדידי נמי קני לי מיא דאיגרך.	רב יהודה אמר שמואל:									■	ג
מעכב	איתמר, רבי אושעיא:									■	ג
אינו מעכב.	ר' חמא:									■	ג
אזל שייליה לרבי ביסא										^	ג
מעכב.	אמר להו: [רבי ביסא]									!	ג
קרי עליה רמי בר חמא: (קהלת ד') והחוט המשולש לא במהרה ינתק - זה רבי אושעיא בנו של רבי חמא בנו של רבי ביסא.	[רמי בר חמא]									■	ג
סולם המצרי אין לו חזקה.										■	ג
היכי דמי סולם המצרי?										^	ג
כל שאין לו ארבעה חווקין.	דבי ר' ינאי:									!	ג
חלון המצרית אין לה חזקה כו'.										■	ג
מאי שנא גבי סולם דלא מפרש, ומאי שנא גבי חלון דמפרש?										?	ג
משום דקא בעי איפלוגי רבי יהודה בסיפא.										!	ג
למטה מד' אמות - יש לו חזקה, ויכול למחות למעלה מארבע אמות - אין לו חזקה, ואינו יכול למחות	רבי זירא:									■	ג
אפילו למעלה מארבע אמות - אין לו חזקה, ויכול למחות.	רבי אילעא:									■	ג
לימא, בכופין על מדת סדום קא מיפלגי, דמר סבר: כופין, ומר סבר: אין כופין										?	ג
לא, דכולי עלמא - כופין, ושאני הכא, דאמר ליה: זימנין דמותבת שרשיפא תותך, וקיימת וקא חזית.										!	ג
ההוא דאתא לקמיה דר' אמי, שדרייה לקמיה דרבי אבא בר ממל										○	ג
עביד ליה כרבי אילעא.	אמר ליה: [רבי אבא בר ממל]									■	ג
ולאורה, אפי' כל שהוא יש לו חזקה.	שמואל:									■	ג
הזיז, עד טפח - יש לו חזקה, ויכול למחות										■	ג
פחות מטפח - אין לו חזקה, ואין יכול למחות.										■	ג

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ⚡ קשיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

בבא בתרא-חזקת הבתים		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
החזיק בטפח החזיק בד'. מאי קאמר?	רבי אסי-רבי מני, ואמרי לה אמר רבי יעקב-רבי מני:											נס: ג
ה"ק: החזיק רוחב טפח במשך ארבע, החזיק ברוחב ארבע.	אביי:											נס: ג
פחות מטפח - אין לו חזקה, ואינו יכול למחות.												נס: <
לא שנו אלא בעל הגג בבעל החצר, אבל בעל החצר בבעל הגג יכול למחות	רב הונא:											נס: <
אפילו בעל חצר בבעל הגג אינו יכול למחות.	רב יהודה:											נס: <
לימא, בהיזק ראייה קמילגי												נס: <
שמיה היזק	דמר סבר: [רב הונא]											נס: <
לאו שמיה היזק	ומר סבר: [רב יהודה]											נס: <
לא, דכולי עלמא - שמיה היזק, ושאיני הכא, דאמר ליה: לתשמישתא לא חזי, למאי חזי? למתלא ביה מידי, מהדרנא אפאי ותלינא ביה.												נס: <
ואידך?												נס: <
א"ל: זימנין דבעיתת.	[רב יהודה]											נס: <
לא יפתח אדם הלונותיו לחצר השותפין.												נס: מ
לקח בית בחצר אחרת - לא יפתחנה בחצר השותפין.												נס: מ
בנה עלייה על גבי ביתו - לא יפתחנה לחצר השותפין, אלא אם רצה - בונה את החדר לפניו מביתו, ובונה עלייה על גבי ביתו, ופותחה לתוך ביתו.												נס: מ
מאי איריא לחצר השותפין? אפילו לחצר חבירו נמי לא												נס: ג
לא מיבעיא קאמרי, לא מיבעיא לחצו חבירו ולא, אבל לחצו השותפין דא. סוקי סוקי הא קא בעית אצטנועי מינאי בחצר, קא משמע לן דאמר ליה: עד האידינא בחצר הוה בעינא אצטנועי מינך, השתא אפי' ~~השתא אפי' מינך~~												נס: ג
מעשה באדם אחד שפתח חלוניו לחצר השותפין, ובא לפני ר' ישמעאל בר רבי יוסי	ת"ר:											נס: ג
החזקת, בני, החזקת	אמר לו: [ר' ישמעאל בר רבי יוסי]											נס: ג
ובא לפני רבי חייא, אמר: יגעת ופתחת, יגע וסתום.	[רבי חייא]											נס: ג
ולסתום - לאלתר הוי חזקה, שאין אדם עשוי שסתומים אורו בפניו ושותק.	רב נחמן:											נס: ט
לקח בית בחצר אחרת - לא יפתחנו לחצר השותפין.												נס: <
מאי טעמא?												נס: <
מפני שמרבה עליהם את הדרך.												נס: <
אימא סיפא: אלא אם רצה - בונה את החדר לפניו מביתו, ובונה עלייה על גבי ביתו												נס: <
והלא מרבה עליו את הדרך												נס: <
מאי חזר? שחלקו לשנים, ומאי עלייה? אפתאי.	רב הונא:											נס: <
לא יפתח אדם לחצר השותפין פתח כנגד פתח וחלון כנגד חלון												נס: מ

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום והזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראיה-!</p>
מקרא-key:	

בבא בתרא-חזקת הבתים		Talmud Navigator														
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	ל	מ	נ	ס
היה קטן - לא יעשנו גדול, אחד - לא יעשנו שנים.																ס.
אבל פותח הוא לרה"ר פתח כנגד פתח וחלון כנגד חלון היה קטן - עושה אותו גדול, ואחד - עושה אותו שנים.																ס.
מנהני מילי?																ג.
דאמר קרא: (במדבר כ"ד) וישא בלעם את עיניו וירא את ישראל שוכן לשבטיו, מה ראה? ראה שאין פתחי אהליהם מכוונין זה לזה, אמר: ראויין הללו שתשרה עליהם שכניה.	ר' יוחנן:															ס.
היה קטן - לא יעשנו גדול.																ס.
בר ד' לא לישויה בר תמניא, דקא שקיל תמניא בחצר, אבל בר תרתי לישויה בר ארבעה - שפיר דמי	סבר רמי בר חמא למימר:															ס.
מצי א"ל: בפיתחא זוטרא מצינא לאצטנועי מינך, בפיתחא רבה לא מצינא אצטנועי מינך.	א"ל רבא:															ס.
אחד - לא יעשנו שנים.																ס.
בר ארבעי לא לישויה תרי בני תרתי תרתי, דקא שקיל תמני בחצר, אבל בר תמני לישויה בני ארבעי ארבעי - שפיר דמי	סבר רמי בר חמא למימר:															ס.
מצי אמר ליה: בחד פיתחא מצינא אצטנועי מינך, בתרי לא מצינא אצטנועי מינך.	א"ל רבא:															ס.
אבל פותח הוא לרה"ר פתח כנגד פתח.																ס.
דא"ל: סוף סוף הא בעית אצטנועי מבני רה"ר.																ס.
אין עושין הלל תחת רה"ר, בורות, שיחין ומערות	[ת"ק]															מ.
מתיר כדי שתהא עגלה מהלכת וטעונה אבנים.	ר"א:															ס.
אין מוציאין זיזין וגזוזטראות לרה"ר, אלא אם רצה - כונס לתוך שלו ומוציא.																ס.
לקח חצר ובה זיזין וגזוזטראות - הרי זו בחזקתה.																ס.
ורבנן?																ג.
זימנין דמפחית ולא אדעתיה.																ס.
אין מוציאין זיזין וגזוזטראות וכו'.																ס.
ר' אמי הוה ליה זיזא דהוה נפיק למבואה, וההוא גברא נמי הוה ליה זיזא דהוה נפיק לרה"ר, (הוּו קא מעכבי עליה בני רה"ר) אתא לקמיה דר' אמי																ס.
זיל קוץ.	א"ל: [ר' אמי]															ס.
אמר ליה: והא מר נמי אית ליה																ס.
דידי למבואה מפיק, בני מבואה מחלין גבאי, דידך לרשות הרבים מפיק, מאן מחיל גבך?	[ר' אמי]															ס.
ר' ינאי הוה ליה אילן הנוטה לרשות הרבים																ס.
הוה ההוא גברא דהוה ליה נמי אילן הנוטה לרשות הרבים, אתו בני רשות הרבים הוּו קא מעכבי עליוה אתא לקמיה דר' ינאי																ס.
זיל האידנא ותא למחר.	א"ל: [ר' ינאי]															ס.
בליליא שדר קצייה לההוא דידיה. למחר אתא לקמיה																ס.
זיל קוץ.	א"ל: [ר' ינאי]															ס.
א"ל: הא מר נמי אית ליה																ס.

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום והזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראיה-■</p>
מקרא-key:	

בבא בתרא-חזקת הבתים		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
שתקו.		■											ס:
אמר להן: בני, בואו ואומר לכם: שלא להתאבל כל עיקר אי אפשר - שכבר נגזרה גזרה, ולהתאבל יותר מדאי אי אפשר - שאין גזרין גזירה על הצבור אא"כ רוב צבור יכולין לעמוד בה, דכתיב: (מלאכי י') במארה אתם נארים ואותי אתם קובעים הגוי כולו, אלא כך אמרו חכמים: סד אדם את ביתו בסיד, ומשייר בו דבר מועט.	[ר' יהושע]									■			ס:
וכמה?										^			ס:
אמה על אמה.	רב יוסף:									!			ס:
כנגד הפתח.	רב חסדא:									■			ס:
עושה אדם כל צרכי סעודה, ומשייר דבר מועט.	[ר' יהושע]											■	ס:
מאי היא?										^			ס:
כסא דהרסנא.	רב פפא:									!			ס:
עושה אשה כל תכשיטיה, ומשיירת דבר מועט.	[ר' יהושע]											■	ס:
מאי היא?										^			ס:
בת צדעא	רב:									!			ס:
שנאמר: (תהלים קלז) אם אשכחך ירושלים תשכח ימיני תדבק לשוני לחכי וגו'.	[ר' יהושע]											■	ס:
מאי על ראש שמחת?										^			ס:
זה אפר מקלה שבראש חתנים.	רב יצחק:									!			ס:
היכא מנח לה?	רב פפא לאביי:									^			ס:
במקום תפילין, שנאמר: (ישעיהו ס"א) לשום לאבלי ציון לתת להם פאר תחת אפר.	[אביי]									!			ס:
וכל המתאבל על ירושלים - זוכה ורואה בשמחתה, שנאמר: (ישעיהו סו) שמחו את ירושלים וגו'.	[תוספתא]											■	ס:
מיום שחרב בית המקדש, דין הוא שנגזור על עצמנו שלא לאכול בשר ולא לשתות יין, אלא אין גזרין גזרה על הצבור אא"כ רוב צבור יכולין לעמוד בה ומיום שפשטה מלכות הרשעה, שגזרת עלינו גזירות רעות וקשות, ומבטלת ממנו תורה ומצוות, ואין מנחת אותנו ליכנס לשבוע הבן, ואמרי לה: לישוע הבן, דין הוא שנגזור על עצמנו שלא לישא אשה ולהוליד בנים, ונמצא זרעו של אברהם אבינו כלה מאליו, אלא הנח להם לישראל, מוטב שיהיו שוגגין ואל יהיו מזידין.	תניא, אמר ר' ישמעאל בן אלישע:											■	ס:
הדרן עלך חזקת הבתים													ס: